

I parlem del Delta... a curt termini

Aquesta setmana fa un any de l'acció devastadora del Glòria, que va colpejar tot el litoral català i que va ser especialment dur al Delta (el mar va entrar quilòmetres endins a la zona de la Marquesa, a Buda, el Trabucador van sofrir diferents trencades); i després d'aquest gran temporal han vingut alguns onatges (no molt més forts que els habituals) que han anat debilitant la malmesa línia de costa deltaica.

Semblava que definitivament les administracions amb competència a la línia de costa eren sensibles al crit agonitzant del Delta i el coratge i el treball dut a terme per la taula del consens del Delta començava a donar els seus fruits. Res més lluny de la realitat! Per si no hi havia prou començava a iniciar-se un debat (al territori) sobre quines són les accions que cal realitzar. I amb aquests debats l'únic que perd és el DELTA.

Com tots sabem, el Delta és fruit dels sediments aportats pel riu que desemboca a la mar i l'onatge s'encarrega de fer-ne la distribució a banda i banda del Delta. És en funció d'on s'ha situat la desembocadura o desembocadures del riu que s'ha anat modelant la morfologia del Delta que actualment coneixem.

La construcció dels embassaments ha interromput l'entrada de sediments en aquest sistema costaner i per tant el model de funcionament ha canviat. El transport de sediments al llarg de la costa deltaica continua, però d'una forma diferent. Els canvis al llarg de la línia de costa, a l'hemidelta nord i a l'hemidelta sud es fan notar, hi ha trams de costa que creixen i hi ha trams que sofreixen una regressió severa.

Als finals de als anys vuitanta la Generalitat de Catalunya mitjançant el Laboratori d'Enginyeria Marítima

de la UPC, DELFT Hydraulics i la Universitat de Delft (Holanda) es va realitzar l'estudi "Anàlisi i propostes de solucions per estabilitzar el delta de l'Ebre" (en el qual vaig participar) i es va monitoritzar tot el Delta amb un seguit de campanyes de camp durant més de 18 mesos i es va determinar com funcionava el règim de transport de sediments a tot el Delta, quines eren les zones on es depositava l'arena i quines eren les zones on hi havia regressió. Es va determinar el balanç sedimentari del Delta.

A partir d'aquí es proposaven unes alternatives:

a) No fer res (assumint la pèrdua d'una part del Delta)

b) Aportació de sediments dels embassaments: s'assumeix que si els sediments del riu no arriben a la mar, és perquè es queden entrampats en algun lloc (darrere els embassaments); per tant, caldria una aporta-

ció artificial d'aquests sediments; amb tot un seguit de valoracions a fer.

c) Aportació de sorra a la línia de costa: coneguda com a mesura tova i una de les més utilitzades per abordar problemes d'erosió.

d) Utilització d'estructures (tipus espigons i d'altres) instal·lades al llarg de la línia de costa per pal·liar l'erosió (produïda pel corrent longitudinal)

e) La construcció d'un dic de resguard envoltant tot el Delta (la mesura més rígida)

Fa 30 anys que sabem com funciona el transport sedimentari al Delta. I ara no ens podem estar discutint si cal aplicar una mesura o una altra. Ara es necessita actuar d'URGÈNCIA en uns trams claus del Delta i malgrat que alguns creguin que l'aportació de sorra sigui llençar els diners, és la solució a més curt termini de la qual disposem per poder ajudar el nostre Delta. Cal fer-ho però amb

Teresa Moya i Giné

llicenciada en Geologia i candidata pel PDeCAT

les eines i mitjans adequats i destriar també la procedència de la font de la sorra.

Al llarg d'aquests trenta anys l'únic que hem demostrat és la no existència d'un model de gestió costanera per part de les administracions. S'han fet actuacions puntuals que no han estat degudament analitzades per conèixer les seves repercussions (positives o negatives). Ara la Taula del Consens del Delta ha presentat el seu model de gestió, el Pla Delta, fem-li costat i comencem a treballar, ja no ens queda temps.